

informátor

1/2020

30 let
Slezská diakonie
1990 - 2020

Rok uznání a služby

Lidé

k lidem

Za 30 lety Slezské diakonie
stojí především naši zaměstnanci

30 PROMĚN ve Slezské diakonii

Romana Bélová

Letošní 30. výročí Slezské diakonie přináší řadu zajímavých aktivit a projektů. Jedním z nich je projekt 30 PROMĚN, jehož myšlenkou je, prostřednictvím tištěné publikace s 30 příběhy současných nebo bývalých klientů služeb Slezské diakonie, poukázat na to, že pozitivní změna v životě člověka je možná, pokud sám člověk takovou změnu chce a pokud má k dispozici vhodnou podporu. V našich službách jsme byli svědky celé řady krásných životních proměn, které mnohdy nebyly snadné a nesly s sebou úsilí celé řady osob. V souvislosti s touto myšlenkou jsme zahájili spolupráci s Albrechtovou střední školou v Českém Těšíně, která nám v rámci studentských praxí zajistí grafické zpracování publikace, ale studenti spolu s pedagogem polygrafie Mgr. Michalem Popieluchem také zpracují kolekci fotografií, které budou v publikaci doprovázet sdílené životní příběhy.

Tato celoroční spolupráce byla zahájena 29. ledna 2020 vernisáží výstavy fotografií „Kde domov můj“ profesora Jindřicha Štreita, který do prostor Diakonického a vzdělávacího centra zapůjčil kolekci fotografií k problematice bezdomovectví. Vernisáže se osobně zúčastnil pan profesor Štreit, který přinesl slova povzbuzení a představil také svou unikátní knihu fotografií, která byla oceněna na národní i evropské úrovni. Pozvání přijalo také několik významných hostů, např. starostka Českého Těšína paní Hřebačková spolu s místostarostou panem Pavelkem nebo biskup Slezské církve evangelické a. v. pan Tyrlík. Pan profesor Štreit zároveň převzal záštitu nad publikací 30 PROMĚN.

V návaznosti na říjnové oslavy výročí Slezské diakonie se těšíme na vernisáž výstavy fotografií z publikace 30 PROMĚN, která se připravuje na 1. října 2020 opět v prostorách Diakonického a vzdělávacího centra a bude výsledkem práce studentů a jejich pedagoga. Studenti tak získají příležitost podílet se na tvorbě zajímavé a cenné publikace a mohou tak rozvíjet své praktické dovednosti i získat vhled do života lidí v nepříznivých životních situacích.

Kniha 30 PROMĚN bude slavnostně uvedena do života na konferenci Slezské diakonie o den později. Projekt 30 PROMĚN není jen sbírkou životních příběhů, ale publikace přinese příležitost k otevření témat a společenských výzev a pro osvětovou činnost v této oblasti směrem ke studentům škol, seniorům a širší veřejnosti. Věříme, že příběhy přinesou inspiraci a motivaci lidem, kteří musí překonávat složité životní situace a budou také zdůrazňovat hodnotu a jedinečnost každého lidského života.

Vážení čtenáři, milí spolupracovníci,

je mi velkým potěšením Vás letos poprvé pozdravit a přivítat při čtení čtvrtletníku Informátor. Ať už náš časopis držíte v ruce v tištěné podobě, nebo si jím třeba listujete v elektronické formě, věřím, že při čtení strávíte příjemné chvíle.

Stojíme na prahu nového roku, který je pro Slezskou diakonii významný. S velkou vděčností, radostí, pokorou a určitou dávkou nostalgie si právě letos připomínáme, že je to již 30 let, kdy můžeme přinášet světlo do života potřebným!

Rok 2020 je také Rokem vyznání a služby. Na otázku, proč si vybrali zrovna práci

ve Slezské diakonii, naši zaměstnanci často odpovídají, že ve své práci spatřují hluboký smysl a vnímají ji jako "službu". Aktuální číslo Informátoru je proto věnováno těm, kteří naplňují poslání Slezské diakonie, a to jsou naši ZAMĚSTNANCI.

Nedávno se mi stala zvláštní věc. Jeden člověk z mého blízkého okolí cestoval vlakem v kupé spolu s několika dalšími pasažéry. Z jejich družného rozhovoru bylo brzy zřejmé, že jsou studenty oboru sociální práce. Předmětem jejich konverzace bylo sdílení zkušeností z praxe, kterou v rámci studia absolvovali. Jeden z nich začal ostatním kamarádům vyprávět o své praxi v jednom ostravském středisku Slezské diakonie. Dle jeho slov

se na tomto středisku setkal s vysoce profesionálním a lidským přístupem personálu ke klientům, který může jen pochválit. A není zrovna tato zkušenost tím největším oceněním naší práce?

Chtěla bych upřímně a z celého srdce poděkovat Vám, každému z více než tisícovky našich zaměstnanců, za poctivou a obětavou práci, která je mnohdy fyzicky i psychicky náročná. Přeji Vám, ať Vás při Vaší práci, ale i v osobním životě, provází hojnost Božího požehnání!

Zuzana Filipková
ředitelka
Slezské diakonie

Ukaž mi a zvládnou to sám

Jana Kadlubcová

Sociálně aktivizační služby LYDIE v Českém Těšíně jsou mladou službou. Činnost jsme zahájili začátkem roku 2018 a dnes se již můžeme pochválit naplněnou kapacitou, což je v kontextu Českého Těšína a blízkého regionu úspěšné a svědčí to o tom, že o službu je ze strany rodin s dětmi a mladými lidmi s postižením velký zájem.

Prostřednictvím nabízených aktivit umožňujeme dětem a mladým lidem se zdravotním postižením setkávání s lidmi podobného věku a snažíme se je podporovat v navazování přirozených kontaktů, rozvíjíme u nich osobnostní a dovednostní schopnosti. Všechny aktivity, které nabízíme, jsou tomu přizpůsobené.

Nácvik komunikace, nácvik sociálních dovedností, vaření, nácvik sportovních aktivit, muzikoterapie aj., to jsou činnosti, které napomáhají k samostatnosti a soběstačnosti uživatelů.

V rámci nácviku sociálních dovedností ukazujeme našim uživatelům místa, kde mohou trávit svůj volný čas. Připravujeme je na to, jak se na veřejných místech chovat. Vedeme je k tomu, aby se uměli sami zeptat, když budou něco potřebovat. Zprostředkováváme jim nové zážitky, nabouráváme jejich stereotypní denní činnosti. To, jak se chovat na veřejnosti, se uživatelé neučí jenom na středisku, ale aktivně si osvojují sociální dovednosti v reálném prostředí. Např. v kavárně si nacvičují možnost výběru, nacvičují komunikaci s personálem. V obchodě nacvičujeme nákupy dle dříve sestaveného seznamu. Na nácviku vaření pracujeme vždy s reálnými surovinami. Uživatelé se učí krájet, míchat, mazat, učí se rovněž za sebou uklízet, umýt a utřít nádobí. Umí si sami připravit jednoduché pokrmy, učí se pracovat podle receptů a orientovat se podle svých možností a schopností v prostorech kuchyně. Sportovní aktivity jako jediné jsou směřovány mimo středisko. Chodíme cvičit do tělocvičny Masarykovy ZŠ a MŠ v Českém Těšíně. Každý týden máme prostor procvičovat s uživateli zdravé soutěžení, nacvičujeme vytrvalost, ale hlavně se hýbeme, což vede k lepší kondici a samozřejmě k lepší náladě.

Tyto každodenní aktivity přispívají k vytvoření takových podmínek pro mladé lidi se zdravotním postižením, aby mohli rozvíjet své schopnosti a dovednosti a mohli v maximálně možné míře obstát v situacích, které jim běžný život přináší.

Lenka Waszutová

Setkání s bývalými kolegy, kteří odešli do starobního důchodu

Bylo nám ctí a velkým potěšením strávit pohodové dopoledne s bývalými zaměstnanci, kteří jsou již dnes ve starobním důchodu. Jsme jim vděční za jejich práci, díky které i oni naplňovali poslání naší organizace, a také za soustavný zájem o dění ve Slezské diakonii.

Celé setkání bylo velmi příjemné, vzpomínkové, ale také jsme se zabývali

současností a budoucností Slezské diakonie. Byl to čas ohlédnout se zpět i si říci, že 30 let naší organizace je spojeno s Boží přízní a poctivou prací lidí pro naše uživatele, ať už v přímé či nepřímé péči.

Přejeme všem našim bývalým kolegům i jejich rodinám pevné zdraví a hojnost Božího požehnání a také se již znovu těšíme na další setkání s nimi.

Veronika Raszková

Petr Pecůch získal v Senátu Cenu sympatie pro významné osobnosti v sociálních službách

Naši práci máme rádi, vidíme v ní velký smysl a vnímáme ji jako poslání. Těší nás o to více, když ji dokáže někdo ocenit. Jsme velice hrdí na našeho dlouholetého kolegu, pana Petra Pecůcha, který v listopadu 2019 získal v Senátu Cenu

sympatie pro významné osobnosti v sociálních službách. Petra Pecůcha jsme na tuto cenu nominovali pro jeho dlouhodobou oddanou a zapálenou práci s lidmi s demencí, jeho přístup k lidem, se kterými pracuje, smysl pro humor i kvalitu péče. Cenu pan Petr převzal z rukou místopředsedy Senátu pana Milana Štěcha, patronky ceny paní Gianni Conti, senátorky paní Emilie Třískové a dalších představitelů partnerů akce. Bylo nám ctí našeho kolegu na tuto výjimečnou událost doprovodit a vychutnat si spolu s ním pocit z uznání za dobře odvedenou práci. Děkujeme, Petře!

Magdaléna Lacková

Sbírka pro děti

Zaměstnanci společnosti Billa, pobočky Český Těšín, uspořádali během měsíce listopadu 2019 sbírku pro maminky a jejich děti z azylového domu SÁRA Frýdek-Místek. V rámci sbírky vyzvali spoluobčany, aby darovali oblečení, hračky, školní potřeby a knihy. Nasbírané věci byly předány maminkám a jejich dětem a pomohly vykouzlit úsměv na tvářích nejen dětem.

Jana Jourová

Do práce a do života

Děkujeme Nadaci Jistota Komerční banky, a.s. za podporu projektu Do práce a do života. Cílem projektu je podpořit mladé lidi s postižením na jejich cestě do dospělého života. Podpořený Tranzitní program realizují pracovníci střediska Slezské diakonie RÚT Frýdek-Místek, sociální rehabilitace.

Neváhejte kontaktovat koordinátorku služby RÚT Frýdek-Místek, sociální rehabilitace na tel.: 703 499 991 nebo e-mail: rut.fm.sp@slezskadiakonie.cz

Příspěvky v této rubrice mohou být redakčně kráceny.

Eva Pawlasová

Novoroční bohoslužba

„Tam, kde se přibližujeme k Pánu Bohu, tam ustupuje tma,“ přivítal přítomné pán farář Martin Piętak. Přibližně počtem 200 účastníků se 7. ledna 2020 naplnil evangelický kostel v Českém Těšíně pracovníky, klienty a příznivci Slezské diakonie. Jsme vděční za tu výsadu moci zahájit nový rok Božím slovem, společnými oslavnými písněmi a přímluvnými modlitbami.

Kázáním Božího slova posloužil biskup církve Tomáš Tyrlik, který postavil své slovo na verších z listu Židům 10:23, a sice: „Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme,“ a z listu Židům 12:28, kde čteme: „... služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázní a úctou.“ Zdůraznil tak, že rok 2020 je pro nás Rokem vyznání a služby. Během bohoslužeb zazněl také pozdrav ředitelky Slezské diakonie Zuzany Filipkové, která připomněla, že tento rok je pro diakonii rokem jubilejním. Pozdrav za Představenstvo Slezské diakonie ukončil br. Jiří Kaleta výzvou k naslouchání jak Božímu slovu, tak sobě navzájem.

V závěru bohoslužeb každý z nás mohl přijmout osobní požehnání u oltáře a u východu z kostela také malý domácí úkol, jehož splnění nás může utvrdit v tom, co vyznáváme, a povzbudit ke službě bližním.

Za tým duchovních pracovníků přejeme pokojné dny prožité v Boží blízkosti.

David Zowada

Beseda se spisovatelkou Markétou Harasimovou

V rámci projektu Slezské diakonie „Barvy duše“ proběhla beseda se spisovatelkou a scénáristkou Markétou Harasimovou. Autorka detektivních románů a thrillerů snad překvapivě neužila v titulu besedy názvu žádné ze svých knih. Utěci depresi, vyrovnat se s duševním onemocněním, se pro ni stalo silným mottem vlastního života. A právě díky této osobní zkušenosti je Markéta Harasimová vedle dalších, kteří dokáží polidštit diagnózu citem a věděním, tváří zmíněného projektu, který si kladl za cíl navazovat dialogy v komunitě, probudit v lidech zájem nejen o duševní zdraví, ale také vůči sobě, neboť duše jsou barevné.

Pro mne byla beseda s Markétou Harasimovou něčím jiná, než jsem

očekával, zůstala ale zajímavou, podnětnou a myslím, že svým způsobem oslovila také ostatní v sále. Rád bych v závěru a trochu neskromně zmínil, že projekt „Barvy duše“, kterého byla beseda součástí, vznikl v hlavách pracovníků středisek Slezské diakonie JORDÁN, ARCHA a NOE Třinec, finanční podporou jej zařídil Moravskoslezský kraj a přátelskou pomocí poté Knihovna Třinec, Kavárna Pamoja a mnozí další.

Barvy duše

Radmila Nedělová

Mezinárodní setkání partnerských zemí

Děkujeme Městu Orlová a Moravskoslezskému kraji za možnost být součástí česko-polské studijní skupiny, která se sešla ve dnech 14.–15. listopadu 2019 v Polsku. Cílem tohoto zasedání bylo sdílení zkušeností v péči o osoby s postižením a také v péči o seniory. Těšíme se na další spolupráci a společné setkání v letošním roce, tentokrát v České republice, v Moravskoslezském kraji.

Lenka Waszutová

Kariérní den

Skvělá zkušenost! Úžasné talenty, obrovský potenciál studentů! Vynikající zpětná vazba pro nás! Tak by se dal charakterizovat Kariérní den na Třinecké obchodní akademii informačních technologií a veřejné správy – Tria v Třinci, který proběhl 17. 2. 2020.

Pro nás personalisty Slezské diakonie bylo skvělé sledovat, jak mladí lidé zůstávají sami sebou, chtějí se učit, a proto lze více než předpokládat, že každý z nich najde svou profesní kariéru, kde spojí svůj osobnostní potenciál se získanými znalostmi. Gratulujeme a přejeme hodně štěstí!!

Personální práce ve Slezské diakonii

Lenka Waszutová, vedoucí Sekce řízení lidských zdrojů

Personální práce je jednou z oblastí procesů ve Slezské diakonii. Zabývá se řízením a rozvojem zaměstnanců. Zahrnuje celou řadu postupů, metod řízení, vedení lidí v organizaci od získávání zaměstnanců, přes jejich pracovní život až po odchod z organizace.

Během 30leté činnosti Slezské diakonie se různě proměňovaly metody a přístup k nástrojům řízení lidí, zejména s ohledem na růst organizace, společenské změny, různé typy sociálních služeb apod. Co zůstává po celou dobu stejné, je úsilí poskytovat prostřednictvím zaměstnanců služby v sociální oblasti, které klienti, donátoři, odborná veřejnost označí za dobré a kvalitní v souladu s hodnotovým rámcem Slezské diakonie.

Personální práce ve Slezské diakonii je tématem od samého počátku jejího vzniku. Vždyť rozhodnutí, kdo a kde bude řídit realizaci poslání Slezské diakonie, bylo na počátku dnešního velkého díla. Role vedoucích zaměstnanců je klíčová. Ať už při výběru lidí, kteří budou pod jejich notou zajišťovat sociální služby či jiné aktivity, ale také při zajištění rozvoje jejich znalostí, dovedností, řízení přístupu k lidem, k práci včetně dalších očekávání a požadavků na ně kladených. Mezi tyto požadavky patří dodržování legislativy, zajišťování rozvoje, aplikace inovací apod. Lidé často hovoří o tom, že od vedoucího zaměstnance se odvíjí jejich spokojenost a kvalita jimi odváděné práce. Tato myšlenka je platná bez ohledu na čas. Byla slyšet i z úst bývalých zaměstnanců na jejich lednovém setkání a potvrzují ji také současníci.

Práce v sociálních službách není snadná, má svá specifika. Tak jak obecně práce s lidmi má spoustu krás, má také své výzvy.

Zaměstnanci v sociálních službách mají možnost ovlivnit kvalitu života člověka, a to není málo, ba právě naopak. Je to velká příležitost a současně závazek. Sociální služba by měla být napoprvé poskytnuta dobře. Nelze ji vyměnit, reklamovat... S tím se nabízí otázka, co se objevuje v pochvalných výrociích lidí, kterým pomáháme? Nejčastěji je to přístup zaměstnance ke klientovi, míra znalostí a dovedností, díky kterým byl schopen poskytnout podporu či pomoc. A naopak, co se objevuje v negativních postojích, kterých je naštěstí, díky dobré práci našich zaměstnanců, mnohem méně? Je to přesně opak pochvalných slov, tedy přístup s absencí porozumění, zájmu a nebo nedostatek znalostí či dovedností.

Jak bylo uvedeno, práce s lidmi v sociální nouzi je často náročná jak fyzicky, tak psychicky. Vyžaduje velké penzum pozitivních lidských vlastností, ale také potřebné odborné dovednosti a znalosti, ale i jistou životní moudrost a zralost. Na tomto místě je třeba velmi poděkovat našim zaměstnancům současným i těm minulým, kteří svou práci naplnili či naplňují naše poslání a motto a jsou současně reprezentanty našich hodnot. Řada našich kolegů získala řadu ocenění. Těžko odhadnout, které z nich má pro ně ten největší význam. Mnozí hovoří o tom, že největší ocenění získávají právě od klientů. Velká míra pokory zaměstnanců, jejich laskavost spojená s realizací dobré sociální práce je pro naši organizaci tou největší a nejlepší vizitkou.

Možná se někdo zeptá, jaká je pak role personalistů? Odpověď záleží na tom, zda budeme hovořit od administrátorůch či personálních partnerech. Personalisté-administrátoři zajišťují zejména právně správné vedení pracovních právních agendy spojené s pracovním vztahem zaměstnanců, a to zejména při vstupu, ale také v průběhu celého pracovního vztahu. Jejich práce je také o spolupráci se mzdovým oddělením, registrem a IT oddělením. Výsledky jejich práce musí být spojeny s velkou mírou kooperace, pečlivostí a nulovou chybovostí. My se dokonce můžeme pochlubit i personalistou mužem, což je v sociálních službách vzácnost. Personální partneři zajišťují osobní práci se zaměstnancem. Jedná se o pohovor, řešení pracovních otázek, nároků, požadavků apod. Jsou také partnery vedoucím zaměstnancům, kterým přinášejí odborné poradenství, koučují jejich personální postupy a nabízejí jiné pohledy nebo podporu v současných postupech při řízení a vedení lidí. Personalisté, bez ohledu na profil, musí být zcela nestranní ve vztahu k zaměstnancům. Sledují cíle organizace, způsoby jejich naplnění při současném personálním obsazení. Dbají o zvyšování své odbornosti a dodržování pracovních předpisů. Budují s ostatními, zejména vedoucími zaměstnanci, firemní kulturu, a hlavně rozvíjejí její hodnoty. Tedy spolupráce personalistů a vedoucích zaměstnanců je velmi důležitá.

Ve Slezské diakonii každý rok věnujeme pozornost různým nástrojům, jak své zaměstnance odměňovat, a to s ohledem na možnosti, které máme k dispozici. Jde o společné úsilí vedení organizace, vedoucích zaměstnanců, personalistů, ekonomů, ale i zaměstnanců samých nacházet formy, které budou tím správným oceněním jejich práce. Patří mezi ně snaha o důstojnou výši mzdy, nabídka benefitů organizace, komunikace se zaměstnanci, oceňování dobrých výsledků apod.

V poslední době mezi oceňované aktivity patří oslavy profesních jubileí zaměstnanců, setkávání a komunikace s lidmi ve službách, setkávání se zaměstnanci na mateřských či rodičovských dovolených, ale také setkání se starobními důchodci, tedy bývalými zaměstnanci.

Personální práci v našem oboru, tj. sociální služby, čeká jistě spousta výzev. O mnohých víme, sledujeme je, a proto, jak praví

rčení: "šťěstí přeje připraveným," můžeme podniknout kroky, díky kterým zvládneme situace dobře či mnohem lépe, než bychom připraveni nebyli. Pak bude jistě hodně momentů, na které se nepřípravíme, ale s Boží pomocí, odvahou, pokorou máme naději, že správnou cestu najdeme.

Zamyšlení nad personální prací ve Slezské diakonii zakončím přáním. Společně s mými kolegy přejeme všem našim zaměstnancům, aby práce ve Slezské diakonii naplňovala i jejich osobní potřebu, dávala jejich životu smysl, aby pracovali ve Slezské diakonii rádi a jejich osobní a pracovní život byl v rovnováze, provázen hojností Božího požehnání. Vedoucím zaměstnancům pak k uvedenému ještě spoustu moudrosti, trpělivosti a odvahy uplatňovat řízení a vedení lidí, které bude vést k budování personálně silné organizace při naplňování poslání naší organizace a jejich hodnot.

Proč pracovat s námi ve Slezské diakonii?

Naši noví zaměstnanci ve Slezské diakonii u příležitosti vstupního školení

Proč pracovat s námi a jaký byl vstup do Slezské diakonie očima paní Moniky z DUHOVÉHO DOMU Ostrava

Každý měsíc k 1. a 15. nastupují noví zaměstnanci. Proč se rozhodli pro Slezskou diakonii a jak se o nabídce práce dozvěděli? Některé se o Slezské diakonii dozví od našich zaměstnanců, některé osloví náš inzerát, a jsou i takoví, kteří se k nám po letech vrací. Mezi ně patří i paní Monika, která nastoupila 1. 10. 2019 do střediska DUHOVÝ DŮM Ostrava na pozici Pracovník v sociálních službách. Položili jsme jí několik otázek.

Kde jste se o Slezské diakonii dozvěděla?

Slezská diakonie byla můj první zaměstnavatel v sociálních službách, pracovala jsem dlouhou dobu jako hlavní účetní, dodělala jsem si školu v sociálním oboru. Se Slezskou diakonií jsem poprvé přišla do kontaktu, když jsem pracovala na pozici pracovníka v sociálních službách na středisku ELIM v Ostravě, ale to je již před více než 10 lety.

Jak vzpomínáte na výběrový pohovor?

Pamatuji si, že bylo dost zájemců u výběrového pohovoru. Lidé z organizace, se kterými jsem se potkala u výběrového řízení, mi byli sympatičtí, lidsky jsme si padli do oka.

Proč jste chtěla pracovat zrovna ve středisku DUHOVÝ DŮM Ostrava?

Jsem Ostravák již 30 let, pamatuji si ještě, jak se budova teprve stavěla. Jezdila jsem kolem DUHOVÉHO DOMU do práce, líbil se mi, říkala jsem si, možná by to bylo prima tady pracovat.

Naši zaměstnanci si zaslouží ocenění

Ocenění práce člověka je jedním z největších motivátorů k dobré práci a pro udržení spokojenosti lidí v zaměstnání. Naši zaměstnanci si ocenění zaslouží. Jsme jim velmi vděční, že reprezentují naši organizaci svým přístupem k lidem, k práci, zároveň hodnoty naší organizace realizují ve své praxi. Ocenění velmi často získávají od klientů, od organizací veřejné správy, ministerstva práce a sociálních věcí, různých institucí, nadací, ale také v rámci naší organizace, např. při oceňování jejich profesního jubilea, kdy ve Slezské diakonii pracují 10, 20, 25 let...

Lenka Waszutová

Co Vás na práci nejvíce baví?

Ted' k nám do služby přišla nová klientka, kterou shodou okolností znám ze Čtyřlístku. Když jsme se setkaly, bylo na ní vidět, že má ze setkání také radost. Jsem ráda, když jsou uživatelé v pohodě, můžu jim něco předat a pomoci jim.

Jaké jsou Vaše plány na další 3 roky?

V první řadě mám v plánu v červnu odstátnicovat. Většinou se v průběhu období plány stejně mění, ale za co bych byla vděčná, je, abychom byli zdraví, rodina držela pohromadě a abychom žili život tak nějak normálně.

Co byste popřála Slezské diakonii a jejím pracovníkům?

Spolupracovníkům bych chtěla popřát, aby měli vždy kolem sebe ty správné kolegy, se kterými mohou táhnout za jeden provaz, a Slezské diakonii, aby pořád stála na svých pravidlech a udržela si úroveň kvality svých služeb.

Děkujeme za rozhovor i přání. Také my přejeme paní Monice, ale i všem nově nastupujícím zaměstnancům, příjemné chvíle nejen u výběrových řízení, ale také v průběhu jejich práce u nás jak při jejich práci s klienty, tak při spolupráci s kolegy.

Veronika Sasynová

personalista - personální partner pro oblasti Bruntál, Krnov, Novojičínsko a Ostravsko
 e-mail: v.sasynova@slezskadiakonie.cz
 tel.: 731 670 774

Přidej se k nám

Hledáme kolegy/kolegyně na pracovní pozici **Pracovník v sociálních službách a Všeobecná zdravotní sestra** do našeho domova pro seniory SAREPTA Komorní Lhotka.

Pro bližší informace volejte na tel.: 731 120 262 nebo pište na e-mail: v.nyberova@slezskadiakonie.cz
www.slezskadiakonie.cz/kariera

Veronika Nyberová

personální partner pro oblasti Pobeskydí a Těšínsko, vedoucí Odboru Personalistika a mzdy

Rozhovor s Pavlou Matušínskou

vedoucí středisek

HOSANA Karviná,
domov pro osoby se zdravotním
postižením

EFFATHA Karviná,
sociálně terapeutické dílny

RÚT Karviná,
sociální rehabilitace

Jak dlouho již ve Slezské diakonii pracujete?

V sociálních službách pracuji již od roku 1988, kdy jsem nastoupila jako vychovatelka do tehdejšího Ústavu sociální péče v Darkově. Předtím jsem 10 let pracovala ve školní družině, ale vzhledem k tomu, že jsem měla malé dítě a často jsem trávila týdny na školách v přírodě, byla pro mě tato práce již dále časově nezvladatelná a potřebovala jsem změnu. V družině jsem měla na starosti také třídu dětí s dyslexií, což mě postupně přivedlo k myšlence pracovat s lidmi s mentálním postižením. Pod Slezskou diakonií zařízení přešlo v roce 1998, kdy se z něj stala celotýdenní a celoroční pobytová služba.

Co vše jste se při práci naučila?

Při práci jsem se naučila mnoho věcí. Určitě být trpělivá – nechtít věci hned, ale počítat s tím, že k některým cílům vede delší cesta. Naučila jsem se žít s lidmi s mentálním postižením a rozumět jejich potřebám, nikdy dříve bych si nedovedla ani představit, co všechno lidé s postižením dokáží. Především jsem si ale uvědomila, jaký je dar mít zdravé dítě.

Jak vnímáte práci v neziskovém sektoru? Někteří lidé vnímají neziskový sektor jako nejistotu. Jak to máte Vy?

Nikdy jsem nevnímala rozdíl mezi neziskovou a ziskovou sférou. Vlastně jsem nad tím ani nikdy nepřemýšlela a nesrovnávala to. Myslím si, že stát se může cokoli – jak v neziskové sféře, tak v té ziskové, proto se touhle otázkou netrápím.

Co vše jste se již naučila v oblasti řízení lidí a co se učíte dodnes?

Řízení lidí vnímám jako výzvu. Každý člověk je jiný, každý má svůj příběh – jak osobní, tak pracovní. Během své praxe jsem měla možnost poznat více zaměstnanců, než uživatelů, a každý z nich byl svým způsobem jedinečný. V začátcích mi velmi pomohla podpora mých kolegů, supervize a vzdělávání, zaměřené na tuto problematiku. Jsem ale přesvědčena, že zásadní je jít svým podřízeným příkladem. A také se o ně zajímat. Ne jen o jejich výkon a pracovní úkoly, ale také o jejich osobní život, každodenní starosti i radosti. Dodnes se ale spoustu věcí učím. Řízení lidí mám na starosti od roku 2004, mám ale pocit, že lidé se od té doby velmi změnili – dnes je pro ně spousta věcí samozřejmostí a jejich zájem o práci také není takový, jak jsem jej vnímala dříve. Vedla jsem dvě služby – domov pro osoby se zdravotním postižením a sociálně terapeutické dílny. Od nového roku mi k nim přibyla také služba sociální rehabilitace, takže věřím, že další výzvy mě ještě čekají.

Jak se vyvíjel Váš přístup k práci s lidmi s mentálním postižením?

Myslím si, že můj přístup k práci s lidmi s mentálním postižením se nijak výrazně nezměnil. Co ale vnímám, je, že se určitě změnil postoj společnosti k těmto lidem. Od vzniku zákona o sociálních službách došlo k velkému pokroku – lidé s mentálním postižením již mají možnost žít jako ostatní, je jim dána příležitost pracovat, integrují se do škol, prezentují se na výstavách, soutěžích. Dříve to tak nebylo. Za tuto změnu jsem opravdu vděčná, protože jsem viděla naše uživatele vyrůstat, viděla jsem jejich pokroky a uvědomovala jsem si, co všechno dokáží. A vidím to dodnes – co vše někteří naši uživatelé díky péči a trpělivosti zvládnou.

Michaela Vrbová

personalista - personální partner pro oblasti
Karvinsko, Frýdek-Místek, Třinec, úsek Brno
e-mail: m.vrbovska@slezskadiakonie.cz
tel.: 737 212 774

Co nového v programu INVY?

Tereza Michnová

Tak jako každý rok i letos hostují střediska Slezské diakonie a partnerská střediska mezinárodní dobrovolníky. Skupina mezinárodních dobrovolníků programu INVY přijela v září 2019 a bude zde působit do června/srpna 2020, poté přijede nová várka. Tuto aktuální skupinu tvoří 10 děvčat a 2 chlapci. Rozmanitost jejich zemí původu je následující: Itálie, Turecko, Španělsko, Rusko, Maďarsko, Německo a Ukrajina. Podařilo se nám tak dát dohromady pestrá skupinu mladých lidí, a tak doufáme, že budou přinášet světlo do života uživatelů jednotlivých středisek.

Aby měli tito mladí lidé co nejlepší možný start v jejich dobrovolné službě, zorganizovali jsme pro ně již tradičně šestidenní příjezdový seminář, který se konal v říjnu 2019. Mimo tento příjezdový seminář pořádáme i pětidenní střednědobý seminář v Ráckové dolině v Tatrách, na konci služby čtyřdenní evaluační seminář, kde na jeden den zveme také supervizory, a dále pořádáme i třídní seminář pouze pro supervizory. Ale zpět k příjezdovému semináři, tento rok se odehrával v malebném prostředí Beskydské Oázy v Písku u Jablunkova a dobrovolníci si tak mohli do svých vzpomínek vtisknout i ikonický strom s kruhovou lavičkou, který se nachází v blízkosti penzionu a na který vždy všichni rádi vzpomínají.

Během semináře jsme jim my koordinátorky programu připravily aktivity, které je měly seznámit s programem INVY, hodnotami SD, dále jsme se zaměřily na cíle, které budou během roku plnit. V rámci neformálního učení si dobrovolníci také určili, v jakých soft skills se chtějí zlepšit. Společně jsme se také vydali na horskou chatu Girovou a dobrovolníci tak mohli zakusit oblíbenou víkendovou činnost běžných domácích obyvatel – horskou turistiku a někteří z nich také poprvé ochutnali Kofolu.

Jeden den s námi strávili i supervizoři našich dobrovolníků, tedy pracovníci, kteří jsou s dobrovolníkem na středisku a službou ho provází. Společně si tak mohli nadefinovat cíle pro následující rok týkající se právě jejich středisek a mohli jsme se také soustředit na specifičnost a jedinečnost dobrovolné služby ve Slezské diakonii, tedy službu v sociální a vzdělávací oblasti. Dobrovolníci měli prostor zeptat se svých supervizorů na otázky ohledně toho, jak oni sami vnímají svou práci a co je pro ně obtížné při jejím výkonu. Dobrovolníci také dostali jasnou představu o tom, co se bude během roku na středisku dít, a také mohli společně se supervizory vymyslet první nápady na své miniprojekty – tedy projekty, které dobrovolník realizuje na středisku během roku pro uživatele, a většinou jsou to aktivity blízké jeho srdci. V minulosti jsme tak mohli shlédnout výstavu Cestovarte francouzské dobrovolnice Chloe nebo také výstavu fotografií s názvem Ruce dobrovolnice Svetlany z Ruska. Dobrovolníci také rádi prezentují svou zem nebo vaří jejich typické pokrmy. Poselstvím dobrovolnice Katarzyny z Polska pro ostatní je snažit se dobrovolnou službu vymačkat jako citron do poslední kapky a užít si tuto jedinečnou životní příležitost na maximum.

Příjezdový seminář utekl jako voda a my již v těchto dnech připravujeme seminář střednědobý, který se uskuteční v únoru se skupinou zahraničních dobrovolníků, kteří působí v naší partnerské organizaci na Slovensku.

Pro více informací sledujte nás na www.intervia.cz nebo náš facebook INVY.

MEZINÁRODNÍ DOBROVOLNÁ SLUŽBA

Chceš pomáhat potřebným a zároveň poznat sebe v jiné zemi?

Spolu vybereme projekt, ty přidáš své srdce a můžeš vyrazit.

Co zažiješ během své cesty je na tobě, v nás budeš mít oporu.

www.intervia.cz/cs/dobrovolnik/application-form

Zaměstnání, svědectví, vyznání

Co je to vlastně zaměstnání? Jednu z definic poskytuje internetová encyklopedie Wikipedia: „zaměstnání je právní vztah mezi dvěma stranami, při kterém jedna strana (zaměstnanec) vykonává pravidelně práci stanoveného druhu pro druhou stranu (zaměstnavatele), a za to od zaměstnavatele dostává pravidelnou odměnu založenou obvykle především na odpracovaném čase“. Je to tedy vztah, který je určen právními předpisy. Je to vztah, kterého základem je nějaká pravidelně vykonávaná práce spojená s odměnou, hlavně finanční. Vztah založený na práci. Pán Bůh řekl: „Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci.“ – třetí přikázání Desatera. K práci můžeme mít různý postoj, nastavení. Někdo má ze své přirozenosti sklon k lenosti a práci se všemožně vyhýbá – to je velmi špatné svědectví křesťana. Někdo práci považuje za nutné zlo sloužící jen k získání majetku, aby si pak mohl člověk dělat to, co ho baví – i toto není dobré svědectví. Někdo se v práci dopouští různého zla: pomlouvá jiné, šikanuje podřízené, na úkor jiných se snaží získat pozici..., dopouští se různých podvodů, vyhýbá se placení daní, nesnaží se plnit své povinnosti... – takové svědectví křesťana je velmi zlé. Práce se ale také může stát bohem člověka: může se stát smyslem života, člověk může začít žít přede vším pro práci, všechny jeho cíle mohou být spojeny s prací. Práce se pak stává i náplní života, práci věnuje veškerý svůj možný čas a síly. Jenže práce jako bůh, jako smysl, cíl i obsah života, je bohem velice zrádným a falešným. Když člověk svoji zbožňovanou práci ztratí nebo nemůže vykonávat třeba ze zdravotních důvodů, co mu pak zůstane? Žijeme v době, kdy i v oblasti zaměstnání máme velkou svobodu. Máme svobodu měnit zaměstnání, práci hledat na druhé straně zeměkoule. A někteří této svobody hojně využívají. Jenže existuje zaměstnání, práce, která

by člověku přinášela pouze radost, uspokojení, bohatství, která by člověka stále bavila? Ne. Každá práce s sebou nese i prokletí spojené s pádem prvního člověka: trápení a pot. Jaký by měl být tedy postoj křesťana k zaměstnání, práci? Myslím, že to vyjádřil apoštol Pavel křesťanům v Kolosech (Koloským 3, 17.23-24): „¹⁷Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. ²³Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu, ²⁴s vědomím, že jako odměnu dostanete podíl na jeho království. Váš Pán je Kristus, jemu sloužíte“. To se netýká jen těch, kteří jsou zaměstnáni ve sboru, církvi. Týká se to křesťanů v každém zaměstnání, jak ve Slezské diakonii, křesťanských organizacích, tak i zaměstnance pily, uklízečky, automechanika, kuchaře, učitelky, inženýrky... týká se každé činnosti a postavení: jak prezidentky, tak maminky na mateřské. Tím, který je naším Pánem, je Ježíš Kristus, On nakonec bude hodnotit a odměnit naši práci. Pokládám za zajímavé, že Jan Křtitel neřekl pokání činícím celníkům, vojákům, že mají špatné „zaměstnání“, ale řekl, co mají činit jako celníci, vojáci. Máme milovat své bližní, máme milovat i své zaměstnavatele/zaměstnance. Přemýšlejme, hledejme způsoby, jak prakticky můžeme své bližní milovat, prokazovat jim dobro, svědčit o Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu.

Edward Mitręga
Diakon Farního sboru Třinec
SCEAV

JEDNA Země – mezinárodní dobrovolníci se vydali na cestu zodpovědnějšího přístupu ke stvořitelskému dílu

Janka Adameová

V pátek 22. května 2020 v 15:00 hod. si Vás dovolueme pozvat do kavárny Avion v Českém Těšíně. Bude zde probíhat akce s názvem JEDNA Země, kterou pořádá oddělení zahraničních vztahů – program INVV, spolu s mezinárodními dobrovolníky. Tato akce by Vás měla motivovat a především inspirovat skrze prezentace našich mezinárodních dobrovolníků k zodpovědnějšímu přístupu ke stvořitelskému dílu.

Prezentace se budou týkat ekologických iniciativ, ale i menších kroků, které dobrovolníci během pobytu zde realizovali – pod heslem „malými krůčky k velké změně“. Akce bude také věnována poděkování mezinárodním dobrovolníkům za jejich službu. Toto poděkování vyjádří starostka města Český Těšín.

Podpora pečujících osob v Pobeskydí II

Magda Walach

Za končím se úspěšným projektem Slezské diakonie s názvem Podpora pečujících osob v Pobeskydí nemusíme dělat tečku, ale můžeme udělat dvojtečku! Od 1. února 2020 na něj totiž navazujeme dalším, stejnojmenným dvouletým projektem. Díky finanční podpoře Evropského sociálního fondu, Operačního programu Zaměstnanost, jsme tak opět dostali příležitost nabídnout bezplatnou pomoc Vám, kteří jste se rozhodli pečovat o svého blízkého v domácím prostředí.

Také se o někoho staráte nebo o tom uvažujete? Jste už unavení? Chybí Vám informace ohledně příspěvků? Potřebujete se zorientovat v dostupných sociálních a zdravotních službách? Uvítali byste pomoc ve výběru vhodné kompenzační pomůcky? Pomohla by Vám zápujčka elektrické polohovací postele, invalidního vozíku, chodítka, sedačky na vanu, toaletního křesla, vaničky na hygienu hlavy, polohovacích a dalších pomůček? Pečujete o člověka s demencí a nevíte si rady? Chtěli byste se zaučit nebo zdokonalit v ošetřování nemocného, jeho polohování a rehabilitaci, provádění zdravotnických úkonů (aplikace injekcí, převazy apod.)? Potřebujete si odpočinout nebo zařídit své záležitosti mimo domov a nemá Vás v péči kdo zastoupit? Rádi byste se setkali s dalšími lidmi, kteří také pečují o svého příbuzného, abyste si mohli vzájemně popovídat a předat získané zkušenosti a rady? Podpořilo by Vás setkání s psychologem nebo odborníkem v oblasti péče o osoby s poruchou paměti?

Ve všech těchto oblastech Vám opět jde naproti široká nabídka podpory projektu, kterou poskytuje mobilní tým pracovníků. Odborný poradenský pracovník, zdravotní sestra, terénní pracovníci a nově i fyzioterapeut jsou připraveni navštívit Vás v individuálně dohodnutém čase ve Vaší domácnosti na území MAS Pobeskydí (obce povodí Stonávky, Morávky, Ondřejnice, mikroregion obcí Těrlické a Žermanické přehrady, obce Chotěbuz, Horní Suchá, Staré Město a Stonava). Těšíme se na společné setkání!

Kontakty projektu:

SEN centrum

Třanovice 188, 739 53

Obvyklá pracovní doba: 7.00–15.00

tel.: **739 392 024**

e-mail: podpora.pecujici@slezskadiakonie.cz

www.slezskadiakonie.cz/projekty/podpora-pecujicich-osob-v-pobeskydi

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Slezská diakonie

OSMISMĚRKA

Y	Š	K	S	I	P	O	T	O	V	I	Ž	Í	T	H
T	K	E	J	E	E	L	E	T	Á	K	I	H	Ů	B
K	O	S	O	C	Z	L	E	A	E	D	V	M	G	Í
E	L	Ú	K	C	I	N	B	T	O	G	O	L	D	S
J	Á	A	O	O	V	Ž	Á	E	Á	T	T	E	P	E
O	K	M	P	S	U	P	D	M	T	M	Ř	E	R	N
R	O	P	K	L	Z	E	L	O	I	T	L	D	I	I
P	E	R	S	O	N	A	L	I	S	T	I	K	A	O
U	A	Á	B	V	N	V	T	Ú	T	A	D	Z	M	R
K	R	C	D	I	A	T	I	I	Y	I	É	K	Ů	O
L	Í	E	A	T	É	L	A	CH	F	L	D	S	I	V
Í	V	Ý	S	L	E	D	E	K	I	E	T	Í	O	O
Z	R	U	K	É	L	C	D	Í	T	Ě	N	M	Ř	H
E	O	D	P	O	Č	I	N	E	K	D	O	E	E	O
Č	E	Z	A	CH	U	M	I	J	Í	D	L	O	B	P

Znáte naše personální motto? Dokážete odhadnout nejčastější formu spolupráce personalistů s vedoucími zaměstnanci? Když správně vyluštíte tajenku naší osmisměrky, získáte informaci, která se váže k prvnímu personálnímu procesu. A ještě napovíme, že tajenka je dokončením věty: Výběr správných zaměstnanců je naše klíčová kompetence, jak vedoucího zaměstnance, tak i personalisty, ve věci nábory, protože:

PERSONALISTIKA, ODPOČINEK, ŽIVOTOPIS, VÝSLEDEK, PROJEKTY, SEZNÁMIT, POHOVOR, OSLOVIT, BENEFIT, KONTAKT, UCHAZEČ, ÚSTRĚDÍ, UKLÍZEČ, SLUŽBA, SENIOR, DOMOV, MOTTO, POMOC, ŠKOLÁK, LETÁK, POKOJ, PRÁCE, PÁTEK, ŽIVOT, JÍDLO, ŘÍDIT, MZDA, GDPR, LOGO, EDEN, CECHY, RŮST, KURZ, BOZP, AKCE, ÚSEK, STAV, VÍRA, LIDÉ, DÍTĚ, LÉTA, VIZE, LÉK, ŽÍT, BŮH, DAR, FIT

Vydává: Slezská diakonie, Na Nivách 7, 737 01 Český Těšín, tel.: 558 764 333, ustredia@slezskadiakonie.cz, IČO: 65468562, č.ú.: 23035791/0100.

Odpovědný redaktor: Mgr. Renáta Větrovcová, r.vetrovcova@slezskadiakonie.cz, grafická úprava: Markéta Fojtíková, korektura: Bc. et Bc. Halina Mihulková. Vychází 4x ročně, březen, červen, září, prosinec 2020. Titulní foto: Jiří Jabůrek. Vydávání povoleno rozhodnutím MK ČR, E 12139. www.slezskadiakonie.cz